

ای آفریسکار پاک

ترا پرستش می کنم و از تو پاری می جویم

بطالیده ... "چند ملی را باید سرکار احزاب گشوده باشد،
که همه به یک اصل معتقد باشند و آن آزادی و
استقلال مملکت است. جالجه احزاب و اجتماعات
در چندین شرکت نکند، بجهه همان عیندگه
کون شده است" ...

«دکتر محمد صدقی»

۱۳۵۲/۶/۷/۷۹

۱۳۹۸/۶/۷

بخشی از سیاهه‌ی عملکرد

زنان و مردان ایران زمین

در روزگاری چنین سخت و خصیلته سوز با کارنامه‌ای سیاه و تندگین از کشتار قبه‌مانان ملی مردم ایران داریوش و پروانه فروهر، نویسنده‌گان دگراندیش میهن، اینفار بورش به کوی دیشگاه، سرکوب دهمشانه داشتجویان و جوانان آزادیخواه، به بند کشاندن بسیاری از مردم، از کوشنده‌گان جنبش داشتجویی و مهاواران ملت گرای میهن هم چون ناصر زرافشان، حجت‌الاسلام حسن اشکوری، خسرو کردپور، حشمت‌الله طبرزی، علی افشاری، احمد باطی، منوچهر و اکبر محمدی، مهرداد لهراسبی و دیگر چهره‌های دگراندیش چون عبدالله نوری، اکبر گنجی و عمام‌الدین باقی و ...، فرار مغزها از در و دیوار کنسور، در این سیاهه‌ای اختناق و سیاه دیکتاتوری به همراه نبود عدالت اجتماعی، گرانی صهارگشیخنه، برهنه‌گی، بیکاری، بی‌سربناهی، اعتیاد و فقر سیاه که اخلاق ملی را یکباره به کمر آهش و تیاهی سوق دادند و از سوی زمامداران کشور در برابر حیثیت ذاتی انسان به ویژه انسان ایرانی در این نیاخاک یزدانی نه تها کوچکترین نگرش درستی انجام نگرفته، بلطفاً فقط مردم روز به روز به سیه روزی بیشتری دچار گردیده‌اند، بلکه مائین اعدام و سنتگسار، همچنان قربانی می‌طلبید؛ از الجمله از هموطنان غیور گرد، به جای نسان و آب، کار و تحصیل و جبران محرومیتها و گذشته‌ای که بر آنها تحمیل شده است می‌شود، که چند تن از فرزندان گرد هم می‌بینمان به گناه نامعلوم محکوم به مرگ شدند، تا در پیشگاه صدام‌پاش بعثی ادای وفاداری کرده باشند، که صدام از گردان گرد، این قبه‌مانان هم میهن مان هرگز دل پاک نخواهد گرد، چراکه مضمون است سرانجام آنها "سر مخصوص به دار سازند آونگ" ،

... و قنی ملی تدبیم گرفت و اتحاد و یگانگی خود را حفظ کرد، هیچ نیرویی نمی‌تواند بر خلاف میل او اقدام بکند.
«تبیین دکتر محمد حسین فاطمی»

هموطنان

بهنوش باشد ، تدابع کاری و غفلت در وضع اضطراب انگیز کنونی که زنگنهای خطر در چهارگوشی ایران زمین به صدا درآمده است ، به جای باج ندادن به روس ها ، به جای بازگرداندن حقوق از کشف رفته در خزر و خلیج فارس ، به سرکوب ملت روحی آورده اند ، غاصبان و ربایندگان حقوق اجتماعی ملت که بدون تردید با وازه های استقلال و آزادی و مردم مباراری بیگانگی دارند در مسیر شتمگری و ناگاهی ، کشور را روز به روز به ورجه هی مسوط و وابستگی رهناند و با ایجاد انحراف در شعار مقدس « عدالت اجتماعی » به سرکوب عدالتخواهان راستین ، نه تنها تابعه های نظام فرو ریخته گذشته را سرمشق خود کرده اند ، بلکه ارزشهای انسانی را په خند ارزش های انسانی چون لجهل ، ارجاع و الگارشی مبدل ساختند .

زنان و مردان آزاده

کشتمن قهرمان ملی ایران داریوش فروهر و همسر وفادار و مبارزش پروانه فروهر و به بندگشیدن ناصر زرافشان که گذاهی جز دفاع از حق و آزادگی ندارد نشان از کینه ورزی و عناد و دژخیه صفتی کارگزارانی است که آمر و عامل این جنایت هولناک بودند که هنوز هم به ملت ایران معروف نشده اند ، این جنایت بزرگ انتقام استعمال بیرون و استگاش از کسانی است که ریشه در اثیشه های راستین و کردارهایی دارند که مصدق بزرگ تماد جاوده اان است که هنوز در حیات اجتماعی و ملی ایران زنده و امیدبخش است ، - بگذارید بوق های وابسته و دست نشانده هرچه می خواهند بگویند .

جبش های سالهای اخیر نشان می دهد که برایهای ارزش های ذوین ، مصدق همچنان الهام بخش مبارزات مردم ایران به ویژه نسل جوان به پا خاسته می میهن است ، اگر گذشته بنداموز آینده باشد ، آیا آن که با تفسیرهای ناآگاهانه و دشمنانه می خود بیست سال رو در روی آزادی های طبیعی استندند و حتی حقوق تصریح شده در قانون اساسی پرتفص کنونی کشور را نیز پایمال کردد و با ثروت اندوزی و تعیض و حیف و میل های خود مردم مستبدیه می کشور را به ستوه در آورند و دستهای نیاک خود را با خون جوانان ، زنان و مردان ، مبارزان و دهبران استقلال و آزادی ایران رنگین کرند توان آن را دارند که از گذشته می تاریخ درس عبرت گیرند ؟

حزب ها را بستند ، مندیکانها ، سازمانها و گروههای سیاسی را تعطیل کردند ، روزنامه نگاران حقوق و روشنگر را به بندگشیدند و خود منادی یک صدا و یک روش و یک اندیشه را در پرتو سریزه ، زنجیر و چماق بر جامعه حاکم ساختند ، آیا بیزار شدند ؟ هرگز ، چون خود کامه نمی شنود ، جز آنچه خود می گویند ، خود کامه نمی بیند جز آنچه خود می بینند .

حزب ملت ایران با باور واسخ به اصول رژیسموند نهضت ملی ایران و منطقه تاریخی و فرهنگی ملت گرایی و خواست اصیل، استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی، بر این باور است که برای بروز رفت از تبره روزی کتوئی به دور از هرگونه ختسوت، باید کوشش های سازنده ی خود را در جهت اتحاد نیروهای ملی به کار انداخت و تابیرقراری سامان مردم سالارانه دست از مبارزات خود برنداشته و تازمایی که چهره ی خدمت انسانی امران و عاملان قتل های سیاسی به ملت ایران شناسانده تشویق و مسیبان اینهمه نایسماهی های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی بروی نشود، از پای تحویل نشست.

اکنون که در آستانه ی یکم آذر - چهارمین سال شهادت فروهرها - قرار داریم، بکوشیم تا آینین بزرگداشت آن دو فهیمان آزادیخواه ملی را هرچه پاکوهتر برگزار نمائیم.

بپرچیده بادبساط یکه تازی

درود بر زندانیان سیاسی و همزمان و هواداران حزب ملت ایران
درود بر داریوش و پروانه فروهر، رهگشایان ملت گرایی و مردم سالاری ایران
پیروز باد ملت

دیپرخانه حزب ملت ایران
تهران - ششم آبانماه ۱۳۸۱